

VECKOBLADET

Nr 7 4/5 i webbform

051202

F! i Lund

De aktiva medlemmarna i Lund är få men har mycket idéer om framtiden. Vi träffas ganska regelbundet i allmänhet varannan vecka, onsdagar kl 19 på Athen. Hittills i höst har det inte varit så många andra aktiviteter. Vi vill absolut bli flera som är med och bestämmer om framtiden.

Den kommande söndagen, 4 december åker vi till Helsingborg för att besöka utställningen Konstfeminism på Dunkers kulturhus. Är du intresserad kan du komma till stationen i Lund. Vi träffas där senast 11:30 för att sedan åka med tåg kl 11:39, håll utkik efter personer med den lila F!-broschyren i handen.

Den 8 december kl 18 kommer Maria Hagberg som är styrelseledamot i F! centralt till Juridicum L:a Gråbrödersg 4. Där ska hon informera om F! för intresserade.

Nästa möte för F! i Lund är den 14 december kl 19 på Athen. Välkommen dit!
Karin

Reflexioner i tiden

En person i Sveriges hemliga militära styrka i Afghanistan har som bekant omkommit i ett angrepp på en fordonskolonn och tidningarna fylls av patriotism och tal om hur tragiskt detta är, men hur vi inte bör låta detta ska få hindra att vi ska skicka tre hundra man. Jo, det kommer väl att dö fler svenskar, men de väljer ju det här, de vet vad de ger sig in i och de gör det för äventyret och pengarna. Men de många fler afghaner, som kommer att dö som ett resultat av den svenska förstärkningen av de amerikanska trupperna, är det ingen som kan fälla en tår över dem?

Nya kolonialtrupper

Och det här är bara början, Sverige är i full färd med att utrusta en "battle group" som ska skickas världen runt med amerikanska plan för att sättas in i de strider EU finner lämpliga. Truppen tränas så vitt jag förstår i vår kommun, ute i Revinge. Det finns inga militära hot mot Sverige längre säger man, bara terroristhot. Ja, och finns det inga terrorister så håller man i varje fall på att skapa dem genom att ställa upp bredvid USA i Afghanistan. Där blandas svenska soldater med amerikaner och så är man indignerad när det finns afghaner som inte ser skillnad. I riksdagen tycks vänsterpartiet vara ensam om att stå emot nykolonialismen och säga nej till nya trupper. Jag har inte precis hyllat vänsterpartiets insatser de senaste åren, men det är alldeles tydligt att det behövs. Göran Persson håller på att effektivt skingra den goodwill Sverige har åtnjutit genom fredsbevarande och humanitära insatser, för att inte tala om utförsäljningen av arvet efter Olof Palme. Det är jävligt sorgligt, ursäkta det vulgära uttrycket.

Och vad innebär det här för försvaret? Det var en gång överklassens försvar, men andra världskriget och det uppenbara behovet av ett militärt försvar då tvingade fram en

demokratisering, om än med stora brister. För den som inte var pacifist var det ändå rimligt att acceptera det svenska försvaret i dess huvuddrag. Vad som händer nu är att det håller på att bli ett yrkesförsvaret med kontraktbundna värnpliktiga som ska kunna skickas iväg på allsköns expeditioner. Jag kan inte se annat än att det är början till slutet för försvaret som en bred folklig angelägenhet. "Inte en man, inte ett öre" var ungsocialisternas slagord för snart hundra år sen. Ska vi behöva ta upp det igen?

Hetsen mot Morgan Johansson

Likriktningen i pressen var också påtaglig i ett annat ärende i veckan. Jag hörde en lång intervju med socialminister Morgan Johansson om de senaste nyheterna om de apatiska flyktingbarnen i ett morgoneko i veckan. Han uttalade sig mycket försiktigt och klokt: jo det hade kommit till nya saker i ärendet, man var skyldig att se till barnens bästa, man borde ta allt mycket lugnt och försiktigt och det borde vara dags att nyansera debatten. För detta utsattes han för en skur av invektiv och missaktning i hela pressen och av de borgerliga politikerna (och dessvärre också av Ulla Hoffman (v)). Det finns förvisso ett och annat att säga om invandringsminister Barbro Holmberg och andra känslolösa byråkrater som är ansvariga för den behandlingen av folk som kommer till Sverige. Men detta! Man kan läsa om de opinionsstormar som härjade i Sverige kring 1946 när sex miljoner judar var nyligen avdödade tillsammans ytterligare något tiotal miljoner sovjetmedborgare medan svensk borgerlig opinion sysselsatte sig med 167 baltiska WaffenSS-soldater som sändes tillbaka till Sovjet i enlighet med uppgörelsen mellan de allierade efter krigsslutet. Opinionsstormar i humanitära ärenden har inte sällan andra och tyngre vägande syften än de som anges.

Lucifer

Kvarteret Särinner

På Mårtenstorgets södra sida ligger det stora kvarteret Galten. Mot torget finns ju en husrad och i öster ligger Vårfruskolan med dess gård men i övrigt är kvarteret öppet, med busstationen i väster och något slags park i övrigt.

Det har inte alltid varit så öppet och kalt, men länge. De små och ofta rätt förfallna huset revs i slutet av 1960-talet för Genombrottet. Sen det stoppades, och det är alltså snart fyrtio år sen, har man inte riktigt vetat vad man ska göra av Galten.

Fast planer har förstås funnits för en så central tomtmark. Det dyker upp en ny plan vart tredje år eller så. Den dör men återuppstår mer eller mindre förändrad. Däri liknas galten Särinner.

Ni såg kanske den senaste planen? Helt i tidens anda. En glasad butiksgalleria, bostäder ovanpå, 270 p-platser i källaren, fasad i nyfunkis.

Nej, jag har inget emot nyfunkis. Den stilen har gett upphov till en av Lunds vackraste byggnader, Västra stationshuset. Och centralt belägna bostäder är helt i vänsterns anda även om det i regel inte är dess väljare som har råd att bo där.

Min opposition mot p-platserna är kanske ingen överraskning. Men det handlar inte bara om reflexmässigt bilhat utan om strikt företagsekonomisk kalkyl. Att bygga underjordiska parkeringar är dyrt, mycket dyrt. Det vet vi för det har räknats på detta förr, när anläggningen skulle sträcka sej in under Mårtenstorget. Arkeologerna kostar, ventilationen kostar extra, förutom alla vanliga kostnader som hänger samman med ett komplicerat hus. Inför den förra kalkylen skakade det kommunala p-bolagets bilvänlige direktör på huvudet och sa: "Det får inte, så mycket får vi inte bilisterna i Lund att betala."

Sen dess har p-huset Färgaren byggts på och just sker samma sak med Dammgården, nere vid Parentesen. Samtidigt som experterna säger att bensinpriset snart kommer att stiga igen. Att i det läget kasta ut 270 svindyra p-platser på den begränsade marknaden ...

Och så detta med gallerian. Vi har ju redan en, Carl Werner, som inte lär gå särskilt bra. Okej, det är detaljhandelskapitalisternas ensak om de vill förlora pengar, men inte är det väl fler blusmånglare som Lund behöver?

Ja, vad behöver Lund? Vad ska ett av stans finaste lägen användas till?

Allra först får vi ta ställning till detta med bussarna. Att de ska få vara kvar i centrum har sign. Lucifer redan pläderat för och jag instämmer varmt. Men de behöver kanske inte stanna i Galten. Botulfsplatsen där stadsbussarna är kunde kanske användas smartare och hållplatserna kunde expandera ut över Botulfsgatan – inte behöver väl taxi stå just där?

Då var det avklarat och Galten är redo för ny och spännande användning. Jag föreslår Kultur. Det är inte originellt men det behöver upprepas, nu när Lund vill bli Kulturhuvudstad. För inte är det väl shoppingkulturen som vi vill visa upp för övriga Europa?

Vi har en fin konsthall. Vi har inget konstmuseum men ett antal decentraliserade samlingar som kan fräschas upp. Vi har inget konserthus men några hyggliga musiklokaler utöver konsertsalen i Stadshallen. Men teatern ...

Det är på sätt och vis fint att Arbetarrörelsens Folkets hus får hyra stans teater. Men det är på sin höjd en kvartsmesyr. Jag vet inte så mycket om förutsättningarna för dramatisk produktion, även om jag har beträtt de tiljor som föreställa världen just där, men jag vet en del om förutsättningarna för avancerat mingel, där man släntrar runt med ett glas i kanten på spaning efter bekanta och spännande obekanta. Det kräver ytor och rymd och helst fin utsikt genom stora glasväggar – jag hänvisar till Malmö stadsteater, operan i Göteborg eller nya operan i Köpenhamn. Kort sagt en foajé som kan bli centrum för Lunds sällskapsliv, för korsbefruktande möten. Ett allaktivitetshus om man så vill, men naturligtvis inte drogfrött. Ritat av en arkitekt i Anshelms eller Calatravas klass, kanske av Gunilla Svensson.

Galten är stort så lite bostäder får också plats. Gärna för studenter.

Fast jag tror inte på detta, inte ens om de rödgröna mot alla odds skulle behålla majoriteten. Jag tror att Galten kommer att ligga där halvtutnyttjad i fyrtio år till. Men att nya planer ständigt kommer att smidas.

Gunnar Sandin